

til et Udvalg, har det vistnok været et af de saakaldte Wisneudvalg.

Korsgaard: Jeg skal kun tillade mig et Par ganske korte Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgtreds (Høgsbro) udtalte. Han gjorde opmærksom paa, at hvis man fastsatte Kredsenes Antal og altsaa til enhver Tid maatte rette Kredsenes Størrelse derafter, vilde man ikke faa noget stabilt, men maatte jævnlig omlægge Kredsene; men den samme Bankelighed vil man faa ved det nuværende Forslag. Hvis der kommer en lige saa rigelig Tilvækst, som der har været i de sidste 20—30 Aar, saa vilde vi ved den næste Folketælling staa, om ikke ved lige saa store Bankeligheder og Misforhold som nu, saa dog saaledes, at vi havde Kredse paa 50,000 Mennesker, og saa vil der atter blive Tale om en Omfordeling. Det forekommer mig ikke, at man kommer til mere stabile Forhold ved dette Forslag end ved at gaa til Fasttællelsen af Kredsenes Antal. Hvis den Vej man end gaar, vil man jævnlig ved hver eller hver anden Folketælling komme til en Omlægning. Det ærede Medlem talte om, at naar man blev staaende ved det samme Antal Kredse, vilde man komme til Uretfærdigheder, idet man maatte tage Kredse fra Landet og give dem til Byerne, det var vist i Korthed Meningen. Ja, det er ganske rigtigt; hvis man gif ud fra, at 20,000 Mennesker skulde udgøre en Kreds eller et højere Antal, hvad jeg for Næsten tror, vilde være rigtigt, saa er det indlysende, at naar Kjøbenhavn f. Eks. med dets nuværende Indbyggerantal vilde faa 14—15 Kredse, og vi blev staaende ved 102 Kredse, saa maatte vi have dette Tillæg af Kredse fra et andet Sted, og enten Kjøbstæderne eller Landdistrikterne vilde faa færre Repræsentanter end de have nu. Men Spørgsmaalet om Retfærdighed beror ikke paa Størrelsen af Repræsentanternes Antal, men paa Forholdet mellem det Antal Repræsentanter, der sendes ind fra Byerne, og det Antal, der sendes ind fra Landet. Om Forholdet er 40:60 eller 80:120, er ganske ligegyldigt med Hensyn til Retfærdigheds-spørgsmaalet, thi Retfærdigheden beror paa det Forhold, hvori de forskellige Samfundsklasser og de forskellige Dele af Landet ere repræsenterede, men ikke paa de absolute Tal. Jeg ser ikke rettere end at, naar man lagde Tallet 102 til Grund for Omfordelingen af Kredsene, blev Forholdet mellem de forskellige Dele af Repræsentationen det samme som efter det nuværende Forslag. Der er ikke Tale om større eller mindre Retfærdighed, men kun om større

eller mindre Tal, og Forholdet bliver det samme, enten man vælger det større eller det mindre Tal. Naar den ærede Indenrigsminister gjorde opmærksom paa, at en Grundlovsændring forudsætter et nyt Valg, saa er det en Selvfølge, hvorefter jeg ikke skal sige videre. Dernæst gjorde den ærede Minister opmærksom paa, at en Omfordeling paa Grundlag af det nuværende Kredsantal eller et lignende vilde ramme de nuværende Besiddere af Pladserne. Ja, det er indlysende, hvis f. Eks. Kjøbenhavn skulde have 6 Kredse flere og Frederiksberg 1 eller 2, Aarhus og Odense ogsaa 1 hver, saa er det sikkert, at andre Kredse i Landet maatte aflevere Pladser, og der vilde altsaa blive en Del besiddelsesløse i det Tilfælde, men jeg tror, at det er et Hensyn, der ikke vejer ret tungt, thi det ere vi vante til ved hvert Valg, at vi faa en Del besiddelsesløse. Hvis jeg ikke fejl, saa nærme vi os til, at omtrent $\frac{1}{4}$ af Tingets Medlemmer komme i det Tilfælde ved hvert Valg, saa jeg tror ikke, at det vil irkke de ærede Besiddere nu, at der ved en Omfordeling maatte afleveres en Del Pladser, og at maasse en 15—20 af de Herrer ikke vendte tilbage her. Det er det sædvanlige ved ethvert Valg, at en 20—30 Stykker ikke gense denne Sal. Jeg tror altsaa ikke, at der deri ligger nogen stor Bankelighed, eller at der skal tages noget vægtigt Hensyn til de nuværende Besiddere.

Første Viceformand (Bojsen):

Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgtreds (Høgsbro) har Ordet for en kort Bemærkning.

Høgsbro: Jeg vil blot gøre den korte Bemærkning med Hensyn til det lille Lovforslag, som den ærede Minister omtalte i sin Tid blev forelagt Rigsdagen af Indenrigsminister Steen, at Grunden til, at det ikke blev vedtaget i Folketinget, ikke var den, at man var utilfreds med selve Forslagets Indhold, men derimod med den Form, man havde givet det, idet det gif ud paa, at der skulde gives en aarlig Godtgørelse for den Tid, for hvilken Rigsdagsmanden var valgt, og ikke for den Tid, Samlingen varede. Dette fandt man, vilde være en ligefrem Krænkelser af Grundlovens Ord, og det var noget, som selv en saa udmærket Jurist som Arceger i Landstinget havde gjort gældende. Det var det konstitutionelle Hensyn, som gjorde, at man i Folketinget ikke vilde gaa ind derpaa, medens man naturligvis i og for sig ikke kunde have noget imod, at selve Bederlaget blev forhøjet, hvad man tvært-